

Иисусовъ Іоаннъ казалъ : „това е Господь!“ Петръ, като чулъ това, навлѣкълъ на себе дрехъ-тъ си, зачото истегливалъ мръжж-тъ съблеченъ. Той ся хвърлилъ въ езеро-то и бързалъ да доплува до брѣга. Другы-тъ ученицы доплували до брѣга въ ладіѣ-тъ и притеглили подиря си мръжж-тъ, напълненъ съ рыбъ.

Кога излѣзли на брѣга, тѣ видѣли накладенъ огънь и рыбъ, която ся пекла на него, и хлѣбъ. Иисусъ Христосъ казалъ : „принесете рыбъ-тъ, что уловихте нынѣ.“ Петръ той-часъ отишълъ въ ладіѣ-тъ и, като истеглилъ мръжж-тъ, намѣрилъ въ неѣ сто и петдесать и три голѣмы рыбы. Колко и да было голѣмо това количество, но мръжа-та не ся продрала. Това обстоятелство увѣрило Св. Апостолы, че Самъ Господь е при нихъ.

Иисусъ Христосъ имъ казалъ : „пристѣпете, да обѣдвате. Всичкы сѣдижли мълчешкомъ около огъня; никой не дерзнулъ да попыта : кой си Ты?—зачото всички знаели, че Той е Господь. Иисусъ Христосъ взелъ хлѣбъ, прѣломилъ го и подалъ на ученицы-тъ Си, такожде и рыбъ. Като обѣдвали, Спаситель казалъ Симону Петру : „Симоне Іонинъ, обычашъ ли Мя повече, нежели ты?“ Петръ отговорилъ : „Господи! Ты знаешь, че Тя обычамъ!“—„Паси агънцы-тъ Мои!“ рекълъ Му Спаситель.

Послѣ Иисусъ Христосъ попыталъ второй пѣтъ : „Симоне Іонинъ! обычашъ ли Мя?“ Петръ отговорилъ : „Господи! Ты знаешь, че Тя обычамъ!“—„Паси овцы-тъ Ми!“ казалъ Иисусъ Христосъ.

Наконецъ Господь попыталъ и третій пѣтъ : „Симоне Іонинъ, обычашъ ли Мя? Повтореніе-то на това питане оскърбило Петра, и той отговорилъ : „Господи! Ты всечко знаешь, Ты знаешь, че Тя обычамъ!“ Иисусъ Христосъ му пакъ казалъ : „паси овцы-тъ Ми! Истина Ти казувамъ : кога бѣше младъ, ты ся опасваше самъ и ходяше, кѣдѣто искаше; но кога оstarѣешь, тогава ще повдигнешъ рѣцѣ-тъ си и другъ ще Тя опаше и ще тя поведе, кѣдѣто не искашь.“—Тыя думы прѣд-